

[27. feb 2019] Agitatori (Agitátorok)

“Da li su mase stvarno razumele naše ciljeve? Da li smo zaista uspjeli da razmotrimo njihov nivo zrelosti? Da li smo stvarno razmotrili njihove dugoročne i potpune interese? Da nismo možda na administrativan način sproveli neke mere koje su mogle da se razviju spontano? Da li smo osigurali da zajednički ciljevi stvarno postanu zajednički?”

To su misli koje na početku filma opsjedaju grupu mladih agitatora koji su upravo krenuli u borbu protiv klasnog neprijatelja, sa kojim se, na njihovu žalost, jedan deo radničke klase i dalje solidariše. Obučeni su kao pripadnici organizacije Lenjinovi momci (Lenin fiúk), naoružani i rešeni da se sa mogućnošću kontrarevolucije izbore bilo kakvim sredstvima. Godina je 1919, a mesto je duboka provincija novouspostavljene Mađarske sovjetske republike, koja će trajati svega 133 dana, i biti u krvi ugušena. Vlast u zemlji vrše Mađarska socijaldemokratska stranka i Komunistička partija Mađarske, koje su privremeno ujedinjene u Socijalističko-komunističku stranku radnika Mađarske, da bi stvorile Vladu revolucionarnog veća. U stvari, na delu je diktatura proletarijata, i Lenjinovi momci su njena udarna pesnica. Koaliciju komunista sa socijaldemokratama vide kao neprincipijelnu i prema njima su krajnje podozrivi.

U kolima se slušaju Rolling Stonsi. Parafrazira se Če Gevara. Umontirani dokumentarni snimci, na način godarovskog filmskog eseja, ipak u dovoljnoj meri odudaraju od igranih delova da je jasno da je to što film prikazuje ujedno i 1919 i 1969. Verizam prizora ustupa mesto vernom prikazivanju strukture na koji se odvija teatar proletherske revolucije, u stalnom iznovnom započinjanju i samokritici. Iako je krajnji prizor filma prizor kraha te konkretne revolucije, i smrti nosilaca diktature proletarijata, poslednje reči koje u njemu čujemo

jasno daju do znanja da nije sve gotovo, i implicitno najavljuju da će se ona ipak ponoviti. To je (neatribuirani) citat iz Marksovog 18. Brimera Luja Bonaparte, gde se tvrdi da "proleterske revolucije, kao što su revolucije XIX veka, stalno kritikuju same sebe, neprestano se prekidaju u svom sopstvenom toku, vraćaju se na ono što je prividno svršeno da bi ga iznova otpočele, ismevaju svirepo temeljno polovičnosti, slabosti i kukavnosti svojih prvih pokušaja, one kao da svoga protivnika obaraju samo zato da bi on iz zemlje crpeo nove snage i džinovskije se ispravljao prema njima, one stalno uzmiču pred neodređenom gorostasnošću svojih sopstvenih ciljeva sve dok nije stvorena situacija koja onemogućuje svaki povratak, i dok same okolnosti ne viknu: Hic Rhodus, hic salta! Tu ti je uže, tu igranj!" Film je punih 17 godina bio bunkerisan u socijalističkoj Mađarskoj, iako je pravljjen u ime slavljenja 50. godišnjice mađarske proleterske revolucije.

Kino klub Barut vas poziva na projekciju filmova sa diskusijom:

Agitatori

sreda, 27. februar 2019. u 20:30

KC Magacin u Kraljevića Marka 4

Agitátorok, Mađarska, 1969, 78 min

Reditelj: Dezső Magyar

Pomoćnik reditelja: Gábor Bódy

Scenarij: Gábor Bódy, Dezső Magyar

(u dijalozima su korišćeni fragmenti dela Marksa i Engelsa, Roze Luksemburg, Mao Ce Tunga i Če Gevare, a u razvoju radnje segmenti memoara nekoliko učesnika mađarske Komune, uključujući i Đerđa Lukača, kao i narativ romana Optimisti, Ervina Sinkóa)

Direktor fotografije: Lajos Koltai

Montaža: Vera Selmeczi

Uloge: Gábor Bódy, László Bertalan, György Cserhalmi, László Földes, András Kozák, Tamás Szentjóby, Márk Zala

Produkcija: BBS (Béla Balázs Studio), MAFILM i Mađarska

akademija za film i pozorište

jezik: mađarski

titlovi: engleski

Film predstavlja: **Stevan Vuković**, teoretičar umetnosti.

Ulaz na projekciju je besplatan!

Ukoliko želite da budete obavešteni o nedeljnim projekcijama možete se prijaviti za newsletter na adresi:
<http://eepurl.com/dIsaAz>

Ukoliko želite da predstavite film u okviru Kino kluba Barut pište nam na kinobarut@gmail.com